

A Mátra hegység lábainál elterülő Maconkai-víztározó és tórendszere az elmúlt 21 évben a természetközeli, a családbarát horgászturizmus és a minőségi versenysport területén együttesen, lépésről lépésre alapozta meg nemzetközi hírnevét.

Jó hír, hogy az idei, XLIV. Halászati Tudományos Tanácskozást 2020. szeptember 23–24-én megtartották. Halasi-Kovács Béla, a NAIK HAKI intézetvezetője körlevélben jelezte, hogy a járványhelyzetre tekintettel a rendezvény online is elérhető lesz azok számára, akik nem tudnak személyesen részt venni rajta.

Az Európai Unióban és Magyarországon is folyamatban van azoknak a stratégiai dokumentumoknak, jogszabályoknak és programoknak az előkészítése, amelyek a következő tíz évre meg fogják határozni a magyar akvakultúra fejlődését.

A Magyar Mezőgazdaság melléklete

XXI. évfolyam
2020. október

Halászati Lapok

Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet Lapja | Szerkeszti: Szerkesztő Bizottság | Felelős szerkesztő: Hajtun György
Ez a lapszám az Agrárminisztérium támogatásával készült.

Idén is lesz minőségi magyar hal karácsonyra

A járvány első hulláma alatt a magyar haltermelők már megmutatták, hogy vészhelyzetben is el tudják látni az országot kiváló minőségű magyar hallal és haltermékekkel. Németh István, a Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet (MA-HAL) elnöke szerint fontos, hogy megtermeljük, amire szükségünk van, mert ha a vásárlók a hazai vállalkozásokat támogatják, azzal hozzájárulnak a magyar gazdaság fejlődéséhez. A hazai termelés erősítése enyhíti az ország függőségét importtól, és a környezetet is kíméli, hiszen az importáru több száz, sokszor több ezer kilométerről érkezik. Magyar munkahelyeket tartunk fenn, ha fogyasztóként hazai haltermékeket veszünk.

• Elnök úr, szeptember 10-én hosszú idő után ült össze újra az elnökség. Az ülésen többek között a szeptember végi közgyűlés napirendi pontjait határozták meg. Az elnökség és a felügyelőbizottság elfogadásra javasolta a közgyűlésnek a MA-HAL 2019-es mérlegét és beszámolóját, azonkívül kiderült, hogy az újonnan megválasztott ügyvezető igazgató az utolsó pillanatban visszalépett a megbízatástól. Kérem, foglalja össze, hogy a kora tavasztól szeptemberig mi minden történt az ágazatban!

– Azzal kezdeném, hogy a járvány első hulláma alatt a haltermelők összefogtak és nem állt le a termelés. A MA-HAL elnöksége sem tétlenkedett, a maga eszközeivel igyekezett a járvány idején is érvényesíteni a haltermelők gazdasági érdekeit. Március elején, a járvány kirobbanásakor, gyors helyzetfelismerésünknek köszönhetően az agrárkormányzat és a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara segítségét kértük, hogy meg tudjunk szabadulni az eladhatatlan tavalyi halkészletől. A magyar piac és azon belül a HORECA-szektor bezárult, mivel a veszélyhelyzetben korlátozták a cégek forgalmát, és a lakosságot felszólították, hogy maradjanak otthon. Aki pedig otthon marad, az vásárolni sem tud. A határokat is lezárták, így átmenetileg az export is bizonytalanává vált.

A történet folytatása már jól ismert: az Agrárminisztérium 800 millió forintot biztosított a piaci pontyból bennragadt készletek felvásárlására. Az intervenciót a Magyar Országos Horgász Szövetség gyorsan és professzionálisan lebonyolította, aminek eredményeként 1200 tonna ponty került az állami horgászvizekbe. Ez úton is köszönjük a segítséget minden résztvevőnek!

• Ez ugyan „történelmietlen” kérdés, de mi lett volna, ha nem kapnak segítséget?

– Sok-sok nehézsége lett volna az ágazatnak. Így is volt, aki rosszul járt, hiszen voltak haltermelők – főként kistermelők –, akik nem tudtak részt venni az intervencióban, a halak a tavaikban maradtak. A haltermelés 3 éves ciklusban zajlik, és nincs benne megállás. A halállományt etetni kell, mert ha nem, akkor nincs testtömeg-gyarapodás, a hal megbetegszik. A termelési szerkezetet sem lehet egyik napról a másikra megváltoztatni, a régi halfajok helyett újat telepíteni, és a hároméves ciklust nem lehet megszakítani. Ha a háromnyaras ponty eléri a piaci súlyát és túletetjük, akkor nehéz lesz értékesíteni. A magyar és a külföldi fogyasztók is a 2-2,5 kilogrammos pontyot kedvelik, a 3-5 kilogrammos halat nem szívesen veszik meg. Lehetséges, hogy több halas cég is felhagyott volna a termeléssel. A pontyter-

Fotó: HAJTUN GYÖRGY

Németh István: a járvány idején a haltermelők is összefogtak és nem állt le a termelés

melés jövedelmezősége nagyon kicsi, alig 3-5 százalék. Ebből adódóan nemcsak a kisebb, hanem a nagyobb cégek sem tudnak tartalekolni, tehát egy váratlan piaci esemény az egész ágazatot igen érzékenyen érinti.

• Jött még egy kormányzati segítség...

– Igen, a munkahelymegtartó támogatás, amit az Agrárminisztérium segítségével kapott az ágazat. Ennek a keretösszege 500 millió forint volt, amire végül 540 millió forint igény érkezett. A pályázatok elbírálása már megkezdődött, várhatóan október közepére kifizetik ezt a támogatást is. Az összességében 1300 millió forint stabilizálta a haltermelők helyzetét, a járvány idején is tudtunk dolgozni, takarmányozni, mert forráshoz jutottunk.

• Milyen tervekkel indultak neki az őszi szezonnak?

– Miután a horgászok a legnagyobb ve-
vőink, egyeztetünk a MOHOSZ vezetőivel,

► hogy milyen halfajokra tartanak igényt és milyen irányáron veszik meg a pontyot. Egyeztettük, hogy a diverzifikált haltelepítés feltételeit hogyan tudnánk minél jobban kielégíteni, ugyanis a pontyon kívül más halfajokra is nagy az igény. A ponty mellett kurrensebb halfajokat is szeretnénk értékesíteni a horgász szervezeteknek: keszegféléket, süllőt, csukát, igény esetén szürke harcsát is. A halász-horgász együttműködés ma már igen szoros és tartalmas, és fontos, hogy a jó szakmai együttműködésben a kiszámíthatóság is erősödjön. Ha előre tudjuk, hogy milyen halfajból milyen áron és mekkora mennyiségre van szükség, akkor senkit nem ér csalódás az év végén. Egyébként csak irányakat rögzítettünk, és ezek szinte azonosak a tavalyiakkal. Mondhatjuk, hogy a magyar horgász ugyanannyiért veszi meg a pontyot, mint 2019-ben. A keszegfélékért, a ragadozó halfajokért természetesen valamivel többet kell fizetni, de nem kell mondanom, hogy a munkabér és más termelési költségek is emelkedtek.

lesz a vásárlóerő, és hogy lesz-e érdeklődés a hal iránt. Ebben a helyzetben a horgászok a legbiztosabb vevőink, mert nekik a források is rendelkezésükre állnak. Rajtunk is múlik, hogy ne közvetlenül karácsony előtt indítsuk el az akciózást, hanem másfél hónappal előtte, így hosszabb ideig tudjuk ráirányítani a vásárlók figyelmét a halfogyasztás fontosságára és egészségügyi előnyeire.

A tavaszi halkészletek ugyan elfogytak, de őszre már előállt az új „termés”, amiről azt kell mondanom, hogy jó közepes lesz. Ennek az az oka, hogy nyáron aszály és árvíz is sújtotta a tógazdaságokat, az árvizek következtében nagyon sok hal kiment a gazdaságokból. Az érintett dunántúli tógazdaságok pontytermésének 80 százaléka, a ragadozóállományok 100 százaléka elment. Ennek ellenére a hosszabb karácsonyi akcióhoz lesz elegendő jó minőségű magyar hal, tehát a hazai piacon nem lesz gond. Amitől kicsit félünk, az az, hogy az exportpiac leül, hogy a lengyelek és a románok nem vásárolnak a korábbi évekhez

egyre nagyobb arányban kapható elsődlegesen feldolgozott haltermék. Minden termelőt arra buzdítok, hogy ha csak kis mértékben is, de kezdje meg a helyi halértékesítést és az elsődleges feldolgozást!

• Térjünk vissza az érdekképviseleti tevékenységhez! Milyen feladatok állnak a szakmaközi szervezet előtt az évből hátra lévő hetekben?

– A sok napi feladat közül a MAHOP-ot emelném ki. Köztudott, hogy ebben a ciklusban nem voltak kedvezőek a feltételek a MAHOP-források igénybe vételéhez, ami meg is látszik az egyes források kihasználtságában. A MA-HAL vezetése rengeteg javaslatot nyújtott be az irányító hatóságnak arra vonatkozóan, hogyan lehetne csökkenteni a bürokráciát, hogy gyorsabb, ügyfélbarátabb legyen a programok végrehajtása.

Most azon dolgozunk, hogy a 2021-ben kezdődő új támogatási ciklusban nagyobb legyen az ökológiai támogatás mértéke. Azt kértük a kormánytól, hogy évente 70 ezer forint támogatást kaphassunk ezen a címen halastóhektáronként, elvégre igen sok védett állatok által okozott kárt el kell tűrni a vizes élőhelyeknél. A halastavak jó hatással vannak a mikrokörnyezetükre, fenntartják a biológiai sokszínűséget, és végül, de nem utolsósorban az itt termelt hal kiváló egészséges fehérjeforrás a lakosság számára. Erre a támogatásra égető szükségünk van, mert ezáltal válnának elérhetőbbé a fejlesztési források.

• Év végén tisztújító közgyűlést kell tartani, mert letelik a jelenlegi elnökség négyéves megbízatása. Kérem, válaszolja röviden, hogy mi mindent tart a fő eredménynek ebben a ciklusban?

– Az elmúlt 4 évet úgy jellemezhetném, hogy az új szervezeti felállás nemcsak jelentősen növelte, hanem egységbe fonta erőinket. A régi MAHAL és a MASZ fúziójának köszönhetően a közgyűlés által megválasztott elnökség az eddigi legtöbb eredményt érte el az érdekképviselet fennállása óta. Ezzel az elnökséggel és az elnökség tagjainak kapcsolati tőkájével komoly eredményeket értünk el, amire büszkék vagyunk, de még mindig sok munka van hátra. Fontos ágazatunk társadalmi elfogadottságának további javítása. A választás után újult erővel kell tovább dolgozni, hiszen az elérendő célok szinte szembejönnek. Öldöklő gazdasági verseny folyik Európa-szerte, és a kis magyar halászati ágazatnak ebben kellene helytállnia. Ehhez növelni kell a hazai haltermelést, a halfeldolgozás mértékét és a belföldi fogyasztást is. Az új feladatok megoldásai ciklusokon átívelő elkötelezett munkát jelentenek, a mindenkori tisztviselőknek és tagoknak egyaránt.

HAJTUN GYÖRGY

• Ön az egyik legnagyobb haltermelő cég vezetője, így testközelből érzeli a termelők problémáit. A ponty ára szinte minden fórumon, napirenden szerepel. Hogyan látja ezt a kérdést?

– A ponty értékesítése – ami a magyar haltermelők „kenyérhala” – minden hazai haltermelő számára sarkalatos kérdés. Ha tavasszal nemlett volna az intervenció, akkor a ponty ára tovább csökkent volna. A nyári árak az előző évihez igazodtak, az őszi arról pedig már szóltam. Az irányártól természetesen el lehet térni, mert nem csak a horgászpiacot látjuk el hallal, azonban továbbra is járványhelyzet van az országban. Aggaszt minket, haltermelőket, hogy a vírus miatt hogyan alakul a piac karácsony előtti piac. Kérdés, hogy mekkora

hasonló mennyiségű pontyot. Ennek következtében tavaszra megint megnőne a készletállomány. Ezért sem akartunk árat emelni. Viszont hosszabb távon, 2021-2027 között ez már nem lesz tartható, mivel a takarmány ára emelkedett, és a munkabéreket a koronavírus idején is emelni kellett.

• Egyre sürgetőbb feladat a ponty feldolgozottságának növelése?

– A napirenden lévő feladataink közül kimagaslik a feldolgozók számának növelése. Egyébként kis mértékben, de nőtt a feldolgozott hal mennyisége, de messze nem elegendő mértékben. Ma már mindenki tisztában van vele, hogy édesvízi halainkat csak feldolgozott állapotban juttathatjuk el a fogyasztókhöz. Kivételt jelent a horgászat. A multinacionális cégeknek

Maconka, a rekordlistás horgászparadicsom

Nem túlzás, ahogy a Bátorlyterenye-Maconkai Szabadidő- és Sporthorgász Egyesület (BSHE) ajánlja magát a honlapján: „A Mátra hegység lábánál elterülő Maconkai-víztározó és tórendszere az elmúlt 21 évben a természetközeli, a családbarát horgászturizmus és a minőségi versenysport területén együttesen, lépésről lépésre alapozta meg nemzetközi hírnevét. Mindezt köszönheti csodálatos környezetének, változatos szolgáltatásainak, kiemelten pedig a bőséges, sokszínű, rekordfogásokban gazdag halállományának.” Dérer Istvánt, a BSHE elnökét néha könnyebb itt utolérni, mint főállásában, a MOHOSZ OHSZK főigazgatójaként, ugyanis szinte minden szabad idejét a víztározónál tölti.

Az első pillanatban megfogja az embert a látvány. A Mátra hegyei délről védik a tórendszert, és bár a horgászathoz minden kényelmi infrastruktúra rendelkezésre áll, mégis a természet uralja a környezetet. Több helyen olyan szigetek húzódnak meg, ahová horgászok nem juthatnak el, de a növény- és állatvilág igen jól érzi magát. A természet közelségének érzése gyorsan eluralkodik az emberen, hiszen a vizes élőhelyen szinte minden védett állat megtalálható, akár halat fogyasztók is. Még várépitő hódok is vannak: jelenleg négy hódcsalád dönti a parti fákat otthonuk építéséhez.

Dérer István még gyermekkorában álmolta meg ezt a horgászparadicsomot. A múltat felidézve elmondta lapunknak, hogy a középkorban ez a völgy – ahol csak a Zagyva folydogált ki-kiöntve, itt még vízimalmot is meghajtó pataként – a Tócsa nevet kapta, tehát itt mindig is vizes élőhely volt. Az elnököt ide kötötte szinte minden, mert bár Pásztón született, de családjá egy Bátorlyterenye közvetlen közelében lévő kisebb településen, Rákóczi-bányán élt. már gyermekként ide járt (orv) horgászni, amikor a múlt század hetvenes éveiben megépítették a víztározót.

A horgászat tudományát viszont nem a szüleitől, hanem egy barátjától leste el, és igazából nem is horgászként, hanem még kishalós halászként kezdte a halfogást a helyi patakocskában. Nagy öröm volt számára, amikor már felnőttként sikerült az édesapját is bevonnia ebbe a szép tevékenységbe – náluk visszafelé öröklődött a dolog. Gyermekai esetében viszont már a szokásos irányban öröklődött a horgászat szeretete, már Istvánka és Danika is túl van az első önálló maconkai pontymegfogásokon.

A hetvenes évek végén, a nyolcvanas években a magyar horgászmozgalom még korántsem volt annyira kiterjedt és szervezett, mint napjainkban. Helyi szinten

egyáltalán nem érezték, hogy volna egy országos szövetség, csak annyit tudtak, hogy ha horgászvízre akar menni valaki, akkor engedélyre van szüksége. A klasszikus egyesületi élet sem volt jellemző. Évente egyszer-kétszer volt helyi verseny, de nem voltak összejövetelek és rendezvények.

Visszatérve a tározóhoz: amikor megépült, eleinte még „vadvízként” funkcionált. Dérer István azonban már ekkor, tizenévesen papírra rajzolta, hogyan lehetne olyan tórendszert kialakítani, ami szabadidős célokat is szolgál. A régi rajzon még hét tó kialakítását álmolta meg. Rajzát, már végzett mérnökként átgondolva, több lépésben, precízen meg is valósította, ami a fejlesztések támogatóinak is köszönhető. Ritka lehetőség az álmok megvalósítása, talán ezért is kötődik ő annyira a tórendszerhez. Ma összességében 90 hektáron terül el a tórendszer, amiből 65 hektár vízfelület, a többin pedig vizes élőhelyek vannak, illetve kiszolgáló területként funkcionálnak. Az üzemi vízszint legmélyebb pontja 4-4,5 méter, a tavak átlagos mélysége 2-2,5 méter.

Annak is megvan története, hogy a víztározóból hogyan lett horgászvíz. A víztározó megépítésekor még volt Nógrádban szénbányászat, a Dérer család feje abban dolgozott. A rendszerváltás előtt 2 évvel, 1987 novemberében „a bánya” horgász egyesületet alakított, csakhogy abban sehogys jött létre egyetértés. Ezt szövé is tette Dérer István édesapja, mint az egyesület elnökségének tagja, egyik alapítója, aminek következtében végül kikerült a vezetőségéből, néhány más renitens szószólóval együtt.

Amikor aztán 1999-ben nagy árvíz öntötte el a víztározót, szinte a teljes halállományt magával sodorva, még a helyi autózsalonban és a házak pincéiben is halak úszkáltak, köztük 10-15 kilogrammos pontyok és csukák, Dérer István a harmincas évei elején járt, már több éves állam-

igazgatási felsővezetői gyakorlattal a háta mögött. Ennek köszönhetően megalapozott elképzelései voltak az árvízkárok felmérése utánra, amikről sokat beszélgetett a helyiekkel. Ekkor történt, hogy az egyesület egy viharos közgyűlésen számára is váratlanul – ugyanis tudta nélkül kampá-

Dérer István 21 éve vezeti a Bátorlyterenye-Maconkai Szabadidő- és Sporthorgász Egyesületet

nyoltak mellette, még a piacon is plakátolva – egyhangú szavazással megválasztották az egyesület elnöki tisztére. Az egyesület tevékenységének szélesítését deklarálva megváltoztatták az egyesület nevét is, Bátorlyterenyi Horgász Egyesületből jogutódlással Bátorlyterenye-Maconkai Szabadidő- és Sporthorgász Egyesület lett. Az új elnök nem volt könnyű helyzetben, mert a halakkal együtt sok horgász is elmentek az egyesületből a nagy árvíz következtében, így a tagok száma csaknem a felére esett: 200 horgász maradt meg a 350-ből, és az évi 700 napijegyű horgászból 300-an maradtak hűek a tározóhoz. Mára az egyesület nyilvántartott tagjainak száma elérte a 2 ezret, a napijegyűesek és vendégek száma pedig több mint 16 ezerre nőtt.

Az elnök nem tétlenkedett, már 2001-ben megkezdték a terület bővítését, kiépítését. Az impozáns horgászterület a 2002-ben átadott, 50 százalékos területnövekedést jelentő bővítés, majd a 2011-ben befejezett komplex környezeti rehabilitáció, és átalakítás után Nógrád megye legnagyobb felületű tórendszerévé vált. Kialakítása során a tározó szigetekkel és félsziget-

▶ tekkel tarkított, emelt szintű előtározóval, külön horgászatható tórészletekkel, öblözetekkel és három, köztük egy 700 méteres nemzetközi versenypályával rendelkező, természetközeli jellegű, optimalizált vizes élőhellyé alakult át, ami kiválóan alkalmas horgászatra és egyéb szabadidős célokra is. A csónakos horgászat mellett rendelkezésre áll, csaknem 5 kilométeres horgászatra engedélyezett partszakasz teljes egészében szabadon látogatható a napijegysek és a vendégek által, ez is fontos eleme a BSHE horgásztatási koncepciójának. A harmadik ütemben valósul(hat) meg számos élmény-, és látványelem, sport és szolgáltatási felület mellett a parti infrastruktúra teljes kiépítésnek befejezése, benne egy rendezvényközpont megépítése, amire már évek óta turisztikai ügynökségi, és széleskörű helyi, megyei támogatással rendelkeznek. Ez a küszöbön álló fejlesztés 1 milliárd forintos nagyságrendű, így a döntések túlmutatnak Maconka vizein. Egy újabb álom vagy a valóság? Dérer István megjegyzi, hogy itt a számok, az igények már régóta bizonyítják a fenntarthatóságot, s a nem túl gazdag vidék lakossága számára az ide tervezett szaba-

rácsot építhettek ki a Zagyva kifolyónál az egyesített műtárgy köré, ami a nagyobb halakat már árvíz esetén sem engedi ki a tavakból. Azóta nem „a Zagyvába telepítették” a halat, bár az ivadékok és az egy nyaras állományok most is elúszhatnak a folyóba. Ezt abszolút nem bánják, ugyanis az egyesület kezeli a Zagyva Nógrád megyei szakaszát, ami 35 folyamkilométer. Dérer István megjegyzte, hogy most azon dolgozik, hogy horgászszövetségi támogatások segítségével minden hasonlóan sérülékeny víztározón ilyen védelmi rendszer épülhessen ki. A fő tározó mellett a már említett hat újabb tó és a zsilipek, belső halrácsok megépítésével pedig a tematikus horgászat elképzelése is megvalósult.

Az elnök büszke rá, hogy a fajgazdagságot tekintve kevés vetélytársuk akad az országban, mivel az állami, majd a MOHOSZ-támogatású pályázati programoknak is köszönhetően kiemelkedően gazdag és változatos a halállományuk. A tavakban jelenleg 51 ismert halfaj és önálló változat, köztük különlegességek – többféle koi-ponty, lapátméretű dévér, compó, aranykárász, jászkeszeg, csikos sügér, piszt-

dányai reprezentálják a változatosságot, a mennyiség mellett a minőséget is.

Maconka a rekordbejelentések száma alapján tizenhatodik éve az ország legeredményesebb horgászvize! A tavakban kialakult a természetes táplálékbázis, így a halak súlygyarapodását a horgászokon túl a természet is megnyugtatóan biztosítja. Ám, ha jó hidrometeorológiai viszonyok uralkodnak, akkor egy-egy hosszú távú versenyen a csapatok akár 150 kilogramm etetőanyagot is vízminőségi kockázat nélkül bedobnak a vízbe, mivel az gyakorlatilag azonnal feletetésre kerül. Persze, nem mindegy, hogy az etetőanyag mit tartalmaz, ezért is foglalkoznak MOHOSZ-szinten is azzal, hogy az etetőanyagot az élelmiszer-biztonsági szabályokhoz igazodva szakosítsák és gyártassák.

Maconka nemcsak idehaza, hanem a nemzetközi porondon is népszerű horgászó. Számos hazai és nemzetközi verseny színhelye volt az elmúlt évtizedekben, a világ legjobb pontyfogó csapatai már két évtizeddel ezelőtt is itt, a maconkai tavaknál versenyeznek. A hírnevet lépésről lépésre építették, és a rendezvények magas színvonalának hamarosan híre ment. Ennek következtében az aktív egyéni és családi pihenés, a szórakozás, az élményszerzés, és végül, de nem utolsó sorban a sportversenyek kiváló és megbízható színterévé vált. Az egyesület horgászati és turisztikai hasznosítóként, nonprofit alapon üzemel, így a horgásztatásból származó bevételeit – 55 százalékuk napijegysek és egyesületi tagi forgalomból, 20 százalékuk helyfoglalásból, 20 százalékuk versenyek közvetlen bevételeiből származik – a napi fenntartásba és a folyamatos halasításba fordítja vissza.

Maconka Magyarország egyik legnépszerűbb horgászvize, számos kitüntető cím és elismerés, világ- és országos rekord, versenyecsúcs birtokosa, aligha véletlenül. Az elnök itt megjegyzi, hogy a zárt, intenzív vizen elérhető bevételnek valószínűleg a maximuma közelében vannak, és azt szeretné, ha módszereiket átvéve hasonló fejlődést láthatna a hasonló adottságú vizeken, amire már jó példa a Látóképi-tározó elmúlt 2-3 éve.

A horgászcentrumban 16-20 nagyobb versenyt rendeznek évente, köztük a legendás bojlis Európa-kupát (EPBC). Több szakágban országos bajnokságokra és nemzetközi versenyekre is sor kerül. A versenyek a színes halállománynak köszönhetően már évek óta lefedik a horgászsport minden erre a víztípusra való területét, és döntően hagyományos, bevált szabályokkal rendelkeznek. A halállomány optimalizálásával egyben arra törekcsenek, hogy a klasszikus úszós (kishalfogó), a feneke-

A maconkai víztározó- és tórendszer madártávlatból

didős és ököcentrum az egyik kitörési pont, egyben népességmegtartó és életminőség-javító tényező is.

Kicsit visszatérve a szűkebb értelemben vett halgazdálkodáshoz, Dérer István elmondta, hogy az alapkoncepció az volt, hogy tematikus horgászatot biztosítsanak az egyesületi tagoknak, és az ide látogató vendégeknek. Ennek kialakítása nem volt egyszerű, mert az állami kezelésben lévő vízügyi tározóból – ha a zsilipeket megnyitották – szabadon elmehtett a hal. Ezt akadályozandó elsőként egy hálós zárást helyeztek el a zsilipeknél, majd 12 év engedélyeztetési futama után a 2010–2011. évi nagyszabású beruházás keretében fix hal-

ránsügér, pettyes harcsa, márna, tokfélék, kecsge, angolna, menyhal stb.) fogható. De említhető még több mint ezerkét-száz 10 kilogrammnál többet nyomó rekordlistás példány, vagy a 23 pontyváltozat. Az országban egyedülálló, interaktív internetes rekordfogás-archívumot üzemeltetnek, amiben jelenleg mintegy 5 ezer horgász közel 36 ezer(!) hitelesített rekordfogása és sok-sok szép fényképe szerepel. Ez egyben Európa legnagyobb édesvízi rekordadatbázisa. E sorok írásakor a 29 738 rekordponty, -amur és -fekete-amur, 2717 egyed tokféle vagy éppen 1232 regisztrált kapitális rablólhal mellett még egyéb halfaj kiemelkedő méretű pél-

Duplázott a MOHOSZ-MAHOR csapata

A cikk írásának napján, augusztus 29-én a Maconkán immár tizenhatodszor megrendezett társasági eseményen (XVI. Fishing & Hunting – EnergoFish – BEKO – Anna Haus Társasági- és Média Horgászverseny, Bátonyterenye-Maconka) ezúttal 55 csapatból állt a mezőny. A jó hangulatú előző esti, zenés társasági esemény itt-ott jelentkező utóhatásai, valamint a 30 Celsius-fok feletti hőmérséklet ellenére 848,225 kg hal, közte több 10 kg-on felüli ponty és amur került horogra a jó hangulatú versenyen. Figyelemre méltó a MOHOSZ-MAHOR csapatának az I. sziget jobb oldalán elért második győzelme, ami ezúttal is 1 mázsa feletti fogással párosult. Négy évvel ezelőtt a MOHOSZ-MAHOR csapata az azóta is versenyrekordnak számító 177 kg-os összfogással nyert ugyanitt.

A sokszínű társasági eseményen a média képviselőin kívül sok ismert színész, sportoló, zenész jelent meg vagy versenyzett és a megye, illetve Bátonyterenye város képviselői is csatlakoztak hozzájuk. A teljesség igénye nélkül: *Reviczky Gábor, Straub Dezső, Csöre Gábor, Méhes László, Erdei Zsolt, Cseh László, Gergely István* neve mindenkinek ismert. Közvetlenségük ezúttal is garancia volt a jó hangulatra. Nemcsak a verseny kiemelt támogatójaként, hanem már versenyzőként is itt volt *Nagy-Majdon József*, Bátonyterenye polgármestere, és újra itt versenyzett Nógrád megye korábbi, Pest megye jelenlegi rendőr főkapitánya, *Nagy László* is.

A MOHOSZ-Magyar Horgász győztes csapata: Szűcs Lajos, Polyák Csaba, Horváth Gyula Gábor

A hivatalos végeredmény (9:00-16:00, 7 órás versenyidő)

Összes fogás: 848,225 kg; A szektor (gát): 100,615 kg; B szektor (Nyári kikötő, I. sziget, II. sziget) 400,110 kg; C szektor (III. tórészlet, előtározó) 347,500 kg.

A dobogósok:

1. MOHOSZ-Magyar Horgász (Szűcs Lajos, Horváth Gyula Gábor, Polyák Csaba) B30. rajthely, I. sziget, 104 350 g
2. Viktória Carp (Balajthy Béla, Lévai József, Kispál Görgy) B32. rajthely, II. sziget, 74 000 g
3. Pest Megyei RFK (Turcsányi István, Sipos József, Nemes Tibor) C49. rajthely, Előtározó, 67 595 g.

Legnagyobb hal: 15,57 kg-os nyurgaponty – MOHOSZ-MAHOR, Polyák Csaba (I. sziget)

ző-feeder, a bojlis, valamint a pergető szakágban is folyamatosan kiváló eredmények születhessenek.

Maconkán igen szigorú a horgászrend, aminek a betartását jól képzett halóri gárda ellenőrzi, igen hatékonyan. Dérer István büszke rá, hogy a tórezszerben 12 alkalmazott végzi a szerteágazó munkát, hatan közülük főállású halórként. Az elnök megkért rá, hogy említsem meg *Ignác Olivér* egyesületi elnökhelyettes nevét, aki nagyon sok terhet levesz a válláról a napi munka, az ügyvitel tekintetében, mert az országos ügyek vitele és súlya miatt ő maga már gyakran nem tud részt venni a helyi feladatok elvégzésében.

Nem kerülhetjük meg, hogy a helyi szint után ne ejtsünk néhány szót az országos ügyekről. Dérer István főállásban a Magyar Országos Horgász Szövetség Országos Horgászszervezeti Szolgáltató Központ (OHSZK) főigazgatója. Oroszlánrészt

vállalt az országos szövetség szervezetének és működésének megújításában. A hobbiéből lett munka, ami hivatássá nem esedett, vallja a főigazgató. Az elmúlt 5 évben bebizonyosodott számára, hogy a horgászati célú halgazdálkodás egy szakma, a turisztika speciális ágazata.

Dérer István címzetes egyetemi tanár is, így a Szent István Egyetem és a Debreceni Agrártudományi Egyetem vezetőivel közösen, az ő személyes szerepvállalásával másoddiplomás képzés indítását tervezik horgászszervezeti vezetőképzés címmel. Már mindkét egyetem szenátusa elfogadta a képzés koncepcióját, legkorábban jövő ősszel indulhat el. A halegészségügytől a turisztikai menedzsmentképzésen át a pénzügyi gazdálkodásig és a gyakorlati szellemű jogi tudományig terjed a tananyag, vagyis a képzést több területen hasznosíthatják a diplomát szerző szakemberek.

Nem először írjuk le, hogy soha nem volt ilyen jó az együttműködés a MOHOSZ és a MA-HAL között, mint napjainkban. Mindkét fél rájött, hogy összefogva erősebbek, amit az idei halfelvásárlási intervenció is igazolt. Az intervenció az OHSZK számára is szakítópróbát jelentett, mert ez volt az a komplex logisztikai feladat, ami első alkalommal, maximális kapacitással terhelte le az ügyviteli szervezetet. A jövőben az egyik legfontosabb feladat, hogy átláthatóvá tegyék az együttműködést a haltelepítésekben is. A halarak alakításáról külön szót ejtünk. A haltermelők szerint a ponty ára évtizedek óta nem mozdult el, de nehéz az érdekeket közös nevezőre hozni. Más-más érdekek mozgatják a haltermelőt, a horgászatot, és a horgászt, nem beszélve a minőséget kereső fogyasztóról. A MOHOSZ és a MA-HAL ma már évente kétszer közösen határozza meg a horgászvizekbe telepítendő ponty árát, s ha ezt az árat mindenki betartja, akkor a főigazgató szerint tisztulni fog, és tervezhetővé válik a haltermelők tevékenysége is. A többségi közös cél az, hogy a pontynak, de a keszegnek, vagy a ragadozóknak is olyan valós, a költségeket és a kockázatot tükröző ára, egyben termelési biztonsága és minősége legyen, amellyel mindenki egyaránt elégedett.

HAJTUN GYÖRGY

Kiugróan erősre sikerült az idei horgászszезon

A hazai horgászati ágazat idei forgalma nagyjából 20 százalékkal múlja felül a tavalyi mintegy 40 milliárd forintot – mondta a Világgazdaságnak Dérer István, az Országos Horgászszervezeti Szolgáltató Központ főigazgatója, a Magyar Országos Horgász Szövetség elnökhelyettese. Magyarázata szerint ebben szerepet játszik, hogy horgászni – szabadidős tevékenységként – a járvány idején is megengedett volt, így sokan visszatértek korábbi hobbijukhoz, vagy családi programként választották vízparti kiránduláshoz.

Hetente mintegy ötezerrel nőtt a horgászok száma, már több mint 695 ezren regisztráltak. Ez a 275 ezres bővülés kiemelkedő a három évvel ezelőtti számhoz képest. Egyúttal a horgászok korfája is jelentősen átrendeződött, a 36–45 év közöttiek átvették a vezetést az idősebbektől, 65 ezren pedig 14 év alattiak.

KOTROCZÓ MELITTA

Világgazdaság

Rendhagyó rendezésű HAKI-napok

Idén szinte minden cikket azzal kell kezdeni, hogy a koronavírus-járvány minden tervezett programot felülírt, ami vagy azt jelenti, hogy elhalasztották az adott rendezvényt, vagy igen szigorú járványügyi előírások betartásával, illetve online tartották meg. Jó hír, hogy az idei, XLIV. Halászati Tudományos Tanácskozást 2020. szeptember 23–24-én megtartották. Halasi-Kovács Béla, a NAIK HAKI intézet vezetője körlevélben jelezte, hogy a járványhelyzetre tekintettel a rendezvény online is elérhető lesz azok számára, akik nem tudnak személyesen részt venni rajta. A személyesen részt vevők figyelmét felhívták rá, hogy a kétnapos rendezvényen végig kötelező a higiéniai szabályok betartása.

A rendhagyó időpont és a közeli lapzártai szorítása miatt a tanácskozás előtti héten ültünk le Halasi-Kovács Bélával beszélgetni. Amint elmondta, az év első felében sokáig kérdés volt, hogy megrendezzék-e a hagyományos konferenciát, és végül az a döntés született, hogy ha csak a kormány és a NAIK nem hoz további korlátozó intézkedéseket, akkor szeptember utolsó hetében megtartják, a korlátozások betartásával. Újdonság, hogy emiatt online is elérhető a konferencia a regisztráló érdeklődők számára. A járványügyi szabályok szükségszerű betartása persze okozhat némi kényelmetlenséget a résztvevőknek, de hogy milyen nagy az igény a magyar halászok és kutatók körében a HAKI-Napok iránt, azt az is jelzi, hogy a korábbi évekhez hasonlóan másfél százan jelezték részvételi szándékukat, és hogy a korábbiaknál is több publikáció érkezett.

A hagyomány idén is kötelező, vagyis ebben az évben új központi témaköre van HAKI-napoknak. A 15. tanácskozás fő témája az európai akvakultúra, azon belül a hazai akvakultúra helyzete, lehetőségei és kilátásai a 2021–2027 közötti gazdasági ciklusban. A plenáris előadások előadói is ezt a témakört boncolgatják. Réczey Gábor adja meg az alaphangot, a „Lesz-e halászati támogatás 2021–2027 között?” című előadásával. Őt követi Bardócz Tamás: „Mi lesz veled magyar ponty?” című előadása, majd a Halasi-Kovács Béla, Urbányi Béla kettős teszi fel a kérdést, és keresi a választ: „Merre tovább? A magyar akvakultúra helyzete és kilátásai a 2021–2027 közötti gazdasági ciklus során”.

A veszélyhelyzet az idei évben a NAIK HAKI életét is felbolygatta. Az intézetigazgató olyan intézkedéseket hozott, ami a munka fenntarthatóságát biztosította, ugyanakkor a kollégák egészségügyi védelmét maximálisan szolgálta. Tavasszal a hatvan év feletti kollégák, a tömegközle-

dést igénybe vevő kollégák, a 18 év alatti gyermekeket nevelő szülők otthoni munkavégzésben dolgoztak tavasszal. Ebben a helyzetben az intézetben dolgozó, kísérleteket végző kollégákra nagyobb teher hárult, ám az idei évre tervezett kutatási

programokat – köszönhetően a munkatársak odaadó munkájának – lényegében teljes körűen sikerült elvégezni. Ugyanakkor két pozitív hozadéka is volt az otthoni munkavégzéseknek. Az egyik: az asztalokban tárolt, félkész publikációkat kidolgozták, amelyeket a szaksajtóban meg is jelentettek. Jó példa az a hazai és a nemzetközi sajtóban is nagy port kavart cikk, amelyben beszámolnak arról, hogy a kutatóintézet vezetésével a tokféléket vizsgáló magyar kutatócsoport létrehozta az őshonos vágótok és az amerikai lapátorru tok életképes hibridjét, amely evolúciós és génmegőrzési szempontból egyaránt nemzetközi jelentőségű felfedezés. Halasi Kovács Béla az eddigi tapasztalatok alapján azt mondta, megfontolandó lehet az otthoni munkavégzés rendszerének tartós biztosítása megfelelően szabályozott keretek között. A másik hozadéka pedig az volt a veszélyhelyzetnek, hogy a digitális kom-

munikációt magas szintre fejlesztették, ezzel sok esetben ki tudták váltani a személyes jelentéket igénylő megbeszéléseket, találkozókat, több esetben nemzetközi konferenciákat is. Azt azonban hozzá kell tenni, hogy online módon olyan páráz vitát nem lehet folytatni, mint a személyes találkozók.

Nem kerülhetünk meg azt a kérdést sem, hogy a halászati ágazatban mennyire erős az innováció. Különböző fórumokon egyre többször hangzik el az a kritika, hogy az ágazatban az innováció igen kevés pénzt generál. Az intézetigazgató ezt a labdát rögtön visszapasszolja a termelőknek, hiszen az elmúlt évek intézeti kutatás-fejlesztési eredményei a jelenleginél lényegesen erősebb innovációt is lehetővé tennének. Ezek megvalósításához azonban az akvakultúra-termelők aktív részvétele elengedhetetlen. Márpedig jelenleg az ágazati

innovációs igény igen alacsony, különös tekintettel a tógazdasági akvakultúrára; tisztelet a kevés kivételnek. Pedig innováció nélkül nincs fejlődés, fejlődés nélkül pedig az akvakultúra-szektor jelenlegi termelési szintje sem tartható fenn. A kutatóintézet meglévő eredményeit a jelenleginél sokkal jobban ki lehetne használni a hazai akvakultúra fejlesztése érdekében. A NAIK HAKI-ban sok jó kutatási eredmény született az elmúlt néhány évben, ezeket pedig érdemes volna

üzemi szinten is kipróbálni, majd bevezetni a termelésbe. A termelők sokszor panaszkodnak információhiányra is. A kutatási eredmények érthető közlésén ugyanakkor nem csak a HAKI, hanem a többi kutatást végző szervezet is keményen dolgozik. Ma a Halászat nyomtatott folyóirat mellett annak online tudományos periodikáján túl három konferencia is segíti a fejlődéshez szükséges információk átadását. A kutatóintézet azonban nyitott rá, hogy az innováció erősítése érdekében kétoldalú megbeszélések keretében adják át kutatási eredményeiket a haltermelőknek. Erre azért, hál' istennek, jó példák is vannak. A HAKI-napok a párbeszéd létrejöttéhez kiváló alkalmat biztosítanak.

Halasi-Kovács Béláról a külkapcsolatokért felelős tag a MA-HAL elnökségében. Munkaideje jó részét a nemzetközi konferenciákon, tanácskozásokon való részvétel teszi ki, a hazai ágazat érdekeinek megjele-

nítése az Európai Unióban. Az egyik legfontosabb, az idei HAKI-napok tanácskozásához illő témakör, hogy az Európai Bizottság által múlt év végén bemutatott zöld megállapodás (Green New Deal) keretében megvalósítandó stratégiák (pl. a termelőtől a fogyasztóig vagy a biodiverzitás-stratégia) milyen hatással lehetnek a magyar akvakultúra jövőjére, hogyan használhatók ki a már most is fenntarthatónak tekinthető hazai akvakultúra-termelés értékei a fejlődés érdekében ebben az új viszonyítási rendszerben. Nem tagadható, hogy a stratégiák tartalmaznak olyan célszámokat, amelyek „veszélyt” jelentenek az európai és a hazai akvakultúra fejlődésére, de összességében, a hazai haltermelési technológiai sajátosságokat figyelembe véve kitörési pontok is megjelennek ezekben a stratégiákban. Ezeket kell a lehető legnagyobb mértékben tudatosítani a döntéshozókban és felhasználni a fejlődés érdekében. A nemzetközi együttműködések keretében is ezen kell dolgozni.

H. GY.

Készül az akvakultúrát meghatározó stratégia

Az Európai Unióban és Magyarországon is folyamatban van azoknak a stratégiai dokumentumoknak, jogszabályoknak és programoknak az előkészítése, amelyek a következő tíz évre meg fogják határozni a magyar akvakultúra fejlődését – mondta Szentpéteri Sándor erdőkért felelős helyettes államtitkár a 44. Halászati Tudományos Tanácskozáson.

A hazai halgazdálkodás és akvakultúra egyik legfontosabb szakmai fórumán az innováció került középpontba. Szentpéteri Sándor az eseményen ismertette, hogy Magyarországon folyamatban van a 2021-27-es időszakra vonatkozó felülvizsgált Nemzeti Akvakultúra Stratégiai Terv és a Magyar Akvakultúra-fejlesztési Operatív Program előkészítése. Leszögezte: a környezetbarát megoldások, a klímaselegettség, a biodiverzitás megőrzése és az ökoszisztéma-szolgáltatások az eddigieknél nagyobb hangsúlyt fognak kapni, azonban ezek nem mehetnek a versenyképesség rovására. A programozás során ezért a környezeti, gazdasági és szociális fenntarthatóságnak együtt kell járnia a versenyképesség fejlesztésével. Ennek értelmében a fejlesztési célú beruházások megvalósítása és az innováció továbbra is fontos szerepet fog játszani hazánk akvakultúra-fejlesztési stratégiájában, emellett arra törekszünk, hogy a támogatott innovációs projektek még gyakorlat-orientáltabbak legyenek.

Mint fogalmazott: szintén fontos a nemzeti stratégiai tervezés kereteit meghatározó, fenntartható akvakultúráról szóló bizottsági iránymutatás, melynek felülvizsgálata jelenleg zajlik, de várhatóan az év végéig véglegesítik és elfogadják. Ezenfelül meghatározó hazánk szempontjából az Európai Zöld Megállapodás és az ennek részét képező „Termőföldtől az asztalig” stratégia, valamint a Biodiverzitás Stratégia, hiszen ezekre az alapidokumentumokra építjük az itthoni stratégiát és programot egyaránt.

AM SAJTÓIRODA

Életfa Emlékplakettel tüntették ki Bakos Jánost

Bakos János, augusztus 20-a alkalmából Életfa Emlékplakett arany fokozatát vette át Nagy István agrárminisztertől. A kitüntetést a hazai és nemzetközi akvakultúra érdekében végzett hat évtizedes fáradhatatlan munkájáért, a ponty nemesítése és tenyésztése terén elért eredményeiért, kutatómunkájáért, a hazai pontytermelés jelentős részét adó pontyhibridek nemesítéséért, a halfaj nemzetközileg is elismert génbankjának létrehozásáért kapta.

Bakos János Szeghalmon született 1930. november 13-án. Az általános iskolát Mezőmgyerben végezte el 1942-ben, majd 1950-ben a békéscsabai Evangélikus Gimnáziumban érettségizett. A Gödöllői Agrártudományi Egyetemen 1958-ban szerzett agrármérnök diplomát. A HAKI volt az első és egyetlen munkahelye, innen is ment nyugdíjba 1990-ben. 1958-tól a HAKI Haltenyésztő Állomásán, Szajolban lett telepvezető, ahol 1961-ig dolgozott, majd tudományos kutatóként (később főosztályvezetőként) folytatta szakmai pályáját a HAKI-ban. Kutatási területe: tógazdasági haltenyésztés, genetikai kutatások, pontynemesítés szelekciós és hibridizációs módszerekkel.

A ponty tájfajták szarvasi élő génbankját 1962-től kezdte el létrehozni, s ezzel a munkával hazánkban ő kezdte meg a vízi genetikai erőforrások megőrzését. A szarvasi ponty génbank fajtagazdagságával sokáig egyedülállónak számított a világ hal génbankjai között. Bakos János eredeti célja az volt, hogy összehasonlítsa a hazai, majd később a külföldi fajták termelési mutatóit, javítsa azok genetikai állományát. A génbanknak köszönhetően sikerült a környező országokban megritkult, illetve eltűnt egyes pontyfajták visszaállítását, és kiinduló állományainak létrehozását. Emellett távoli országok (pl. Vietnam) akvakultúrájának megalapozó állományai is a génbankból kerültek ki. A génbanki vonalakkól, illetve fajtákból kiemelkedő termelési tulajdonságokkal bíró hibrid pontyokat állított elő, 3 államilag elismert ponty hibridet hozott létre (1979: Szarvasi 215-ös tükörponty, 1984: Szarvasi P31 pikkelyes ponty, 1992: Szarvasi

P34 pikkelyes ponty), amelyek termelőképesége és húsminősége egyes mutatókban 20-30%-kal haladta meg a korábbiakat. Tevékenysége eredményeként a múlt század nyolcvanas éveinek közepén a magyarországi haltermelő üzemek közel 60%-a az általa nemesített pontyfajtákat használta, és ért el velük figyelemreméltó termelési eredményeket.

Bakos János 1968-ban védte meg doktori disszertációját a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen. 1995-től 2004-ig a Haltermelő Országos Szövetsége Pontytenyésztő Tagozatának tenyésztésvezetője volt. 1996-ban közreműködött az OMMI által kiadott Ponty Teljesítményvizsgálati Kódex elkészítésében, 1998-ban kidolgozta és meghonosította a ponty törzskönyvezési rendszerét hazánkban, amely példaként szolgált a világ hasonló rendszereinek kidolgozásához. 1977-től rendszeresen vett részt a HAKI, a FAO és az Agrober-Agroinvest megbízásából haltenyésztési, tervezési, genetikai, oktatási szakértői tevékenységben. Szakmai kiválósága mellett Bakos János emberi tulajdonságai is példaértékűek. A szakma iránti alázata, szerénysége és emberszeretete követendő példaként állítja mindannyiunk elé.

A Szilvásváradai pisztráanggal bővült a földrajzi árujelzővel védett magyar termékek köre

Az Európai Bizottság most először helyezte oltalom alá egy magyar édesvízi hal elnevezését. A Szilvásváradai pisztráng oltalom alatt álló földrajzi jelzéseként való bejegyzését tanúsító oklevelet *Janusz Wojciechowski* mezőgazdaságért felelős biztos adta át *Nagy István* agrárminiszternek a Mezőgazdasági és Halászati Tanács szeptember 21-i brüsszeli ülése előtt.

„Büszkeséggel tölt el, hogy az uniós oltalomban részesített magyar termékek köre egyre bővül. Ezek a kiváló minőségű termékeink az egész Európai Unióban és a harmadik országokban is öregbitik hazánk hírnevét. Úgy gondolom, hogy az egész magyar akvakultúra ágazat számára nagyon komoly elismerés, hogy a Szilvásváradai pisztráng első magyar édesvízi halként felkerült a földrajzi jelzések közé. Reményeim szerint ez a lista hamarosan újabb magyar termékekkel bővül” – mondta az agrárminiszter.

A Szilvásváradai pisztrángot a Bükki Nemzeti Park területén elhelyezkedő Szalajka-völgyben kialakított pisztrángtenyésztő medencékben szaporítják és nevelik, amelyek vizét a közvetlen közelben eredő, hideg víző karsztforrások biztosítják. A tenyésztőmedencék alacsony hőmérsékletű vizének köszönhetően a pisztrángok étvágya kisebb, lassabban növekszenek, ettől lesz a pisztránghús az átlagosnál keményebb, tömörebb és zsírszegényebb. Az Egererdő Zrt. által kezelt állami erdőben fakadó források folyamatos friss vízutánpótlása pedig megakadályozza az iszapos mellékiz kialakulását. A Szilvásváradai pisztráng húsának sajátos minőségi jellemzői a természeti adottságoknak és a több generáció által összegyűjtött pisztrángnevelési tapasztalatoknak köszönhetőek.

AM SAJTÓIRODA

Eredményes volt a közgyűlés

Az idei 44. HAKI Napok zárása után tartotta idei első, tavaszról mostanra halasztott közgyűlését a Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet (MA-HAL). A közgyűlésen két fontos témakörben döntöttek. Egyrészt egyhangú szavazással elfogadták a MA-HAL 2019-es mérlegbeszámolóját, másrészt, miután év végén lejár a szervezet elnökségének 4 éves mandátuma, megválasztották a jelölőbizottságot.

Kovács Zoltán, a felügyelőbizottság elnöke a mérlegbeszámolóval kapcsolatban elmondta, hogy a Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet 2019. évben eredményesen gazdálkodott, annak ellenére, hogy a szervezet összes bevétele elmaradt a 2018-astól. Ennek fő oka, hogy 2019-ben kevesebb pályázati forráshoz jutott a szervezet. Tavaly a MA-HAL nem kapott forrást az Agrárminisztérium Halgazdálkodási Alapjából, így a pályázati források jelentős része a MOHOSZ-tól származott. A megvalósított projektek költségvetését, valamint a működési költségeket és az alkalmazottak számát szigorúan a bevételekhez igazították, így a tárgyévi eredmény pozitív lett.

Fontos kiemelni, hogy a MA-HAL-nak lejárt szállítói vagy adótartozása nem volt ebben az évben. Mindenképpen megemlítendő, hogy a tagok száma folyamatosan növekszik, így a tagdíjbevételek is növekedtek, márpedig a szervezet gazdálkodásának ez jelenti az alapját. A tagok és a Dinnyési Halgazdaság Kft. (bérleti díj) fizetési fegyelme sokat javult az utóbbi években. A felügyelőbizottság elnöke végül hangsúlyozta, hogy pályázati források nélkül a MA-HAL nem tudna eredményes érdekképviseleti munkát végezni.

Megválasztották a jelölőbizottságot is, amelynek elnöke *Kovács Zoltán* (Tiszahalker Kft.); nyugat-magyarországi tagja *Demeter Krisztián* (Dalmand Zrt.), kelet-magyarországi tagja *Czégé Tibor* (Halfarkas Kft.) lett.

H-N

Az Akasztói szikiponttyal bővült az uniós oltalommal védett magyar termékek köre

A magyar akvakultúra ágazat számára komoly elismerés, hogy a Szilvásváradai pisztráng után a második magyar édesvízi halként az Akasztói szikiponty földrajzi árujelzője is uniós oltalmat kapott. Az Akasztói szikiponty oltalom alatt álló eredetmegjelölésésként való bejegyzésével már 62-re emelkedett azoknak a magyar agrártermékeknek a száma, amelyek földrajzi árujelzője oltalom élvez az Európai Unióban.

Az oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel rendelkező termék meghatározott földrajzi területről származik, minőségét alapvetően az adott földrajzi terület természeti és emberi tényezőinek köszönheti. Az oltalom emellett védelmet biztosít a megtévesztő piaci visszaélésekkel szemben is, mivel az oltalom alatt álló termékek előállítására kizárólag a termékleírásban meghatározott módon és megadott földrajzi területen történhet. Az oltalmat a termék csomagolásán felüntetett uniós szimbólum is jelzi. Az Akasztói szikiponty elnevezés – akárcsak az egy héttel korábban bejegyzett Szil-

vásváradai pisztráng – az Agrárminisztérium Földrajzi Árujelzők Programjának eredményeként már 2018 óta átmeneti nemzeti oltalmat élvez.

Az Akasztói szikiponttyot a Bács-Kiskun megyei Akasztó és Dunatetőtlen közigazgatási területén belül, a Kiskun-sági Nemzeti Park szomszédságában elterülő szikes pusztákon létesített halastavakban termelik. Az Akasztói szikiponty húsára tiszta íz és tiszta, kellemes, enyhén sós, agyagos homokra emléke-

tető illat jellemző. Testének jellegzetes világosszürkés-aransárga színe és narancssárga úszói a homokos-agyagos tófenék sárgás, világos színéhez alkalmazkodva alakultak ki. Az Akasztói szikiponty húsa – a természetes vizekben vadon élő pontyokéhoz hasonlóan – alacsony zsírtartalmú, teste megnyúlt, izmos, az intenzív és folyamatos mozgásnak köszönhetően.

A földrajzi árujelzők használata komoly gazdasági potenciált jelent, hiszen jelentősen növeli a termék hozzáadott értékét. Az EU idén januárban közzétett statisztikai adatai szerint a földrajzi árujelzővel ellátott agrártermékek eladási értéke átlagosan kétszerese a földrajzi árujelzővel nem rendelkező, hasonló termékekéhez képest. A Földrajzi Árujelzők Programjának keretében további 22 magyar termék földrajzi árujelzőjének uniós elismerése van folyamatban, első sorban mezőgazdasági termékek és élelmiszerek – közöttük további magyar halak –, valamint a regionális pálinkák.

AM SAJTÓIRODA